

ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ

ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਮਣੇ

ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟਿਲਿੰਗ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਖਾਸਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਿਮਲਾ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1953 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ।

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 10-ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮ੍ਹਾਂ-ਕੀ ਵਪਾਰਕ ਰਸੀਦਾਂ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਬੋਤਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕੁਝ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੋਤਲਬੰਦ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਕੀ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਸੀ"?

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:-

"ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਇਹ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਉਗਰਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਵਪਾਰ-ਰਸੀਦਾਂ?"

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਵਪਾਰਕ-ਰਸੀਦਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਸਨ।

ਕੇ.ਐਮ.ਐਸ. ਲਕਸ਼ਮਣੀਅਰ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਟੈਕਸ, ਮਦਰਾਸ (1), ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ: ਮੇਰਲੇ (ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਟੈਕਸਏਸ) ਲਾਗੂ V. Tattersall (2), ਨਾ ਆਯੋਜਿਤ।

ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 20 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੰਬੇ (ਦਿੱਲੀ ਬ੍ਰਾਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਨ. ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਲ. ਸਹਿਗਲ, ਲੇਖਾਕਾਰ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ:-

"ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਇਹ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਉਗਰਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਵਪਾਰ-ਰਸੀਦਾਂ।?"

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ.ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਐਚ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 20 ਨਵੰਬਰ 1952 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ 1947-48 ਅਤੇ 1948-49 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਿਛਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਵੰਬਰ 1946 ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ 1947 ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 1 ਦਸੰਬਰ 1945 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ 1946, ਤੱਕ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਨ - 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1946 ਤੋਂ 30 ਨਵੰਬਰ 1946 ਅਤੇ 1 ਦਸੰਬਰ 1946 ਤੋਂ 30 ਨਵੰਬਰ 1947 ਤੱਕ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਅਪੀਲਾਂ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਾ ਇੱਕੋ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਮਈ 1945 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 2 ਜੂਨ 1945 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਕੰਪਨੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ 1 ਦਸੰਬਰ 1944 ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਹਰ ਸਾਲ ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਬਿੰਦੂ 'ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮ੍ਹਾਂ' ਖਾਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਤਲਾਂ ਸਸਤੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਜੰਗ ਦੇ ਵਧਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਨਵਰੀ 1940 ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਰਕੂਲਰ ਦਾ ਨੋਟ 2 ਤੋਂ ਪੈਰਾ 6 ਸੀ:-

"ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਖਾਲੀ ਕਵਾਟਰ, ਪਿੰਟ ਜਾਂ ਨਿਪ ਆਬਕਾਰੀ ਬੋਤਲ ਲਈ, ਰਿਟੇਲਰ 0-3-0 ਰੁਪਏ, 0-2-3 ਰੁਪਏ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਜਾਂ ਰੀ 0-2-0 ਸਾਲ 1940-41 ਲਈ, ਆਬਕਾਰੀ ਬੋਤਲਾਂ ਲਈ ਖਰੀਦ-ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਇਹ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਲ 1940-41 ਲਈ ਪ੍ਰਚੂਨ ਕੀਮਤਾਂ (ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ) ਸਾਲ 1939-40 ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਵੱਧ ਹਨ। ਜਦੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਖਪਤਕਾਰ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਰ ਚੁਥਾਈ (ਬੋਤਲ) ਲਈ 0-1-6 ਰੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਖਰੀਦ-ਬੈਕ ਸਿਸਟਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਚੁਥਾਈ ਬੋਤਲ ਲਈ 0-3-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1940-41 ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਹਰੇਕ ਕਵਾਟਰ ਬੋਤਲ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 0-0-6 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਚਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚੂਨ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਖਰੀਦ-ਬੈਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਇਸ ਨੋਟ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ ਸੀ:-

"ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਆਬਕਾਰੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨੂੰ 0-4-0 ਰੁਪਏ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। 0-3-0 ਜਾਂ 0-2-6 ਰੁਪਏ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1940 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਾਲੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦੇ 95 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ, ਹਰੇਕ ਖਾਲੀ ਕਵਾਟਰ, ਪਿੰਟ ਜਾਂ ਨਿਪ ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਰਿਟੇਲਰ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਟਿਲਰੀ 'ਤੇ ਮੁਫਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ 0-3-0 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। 0-2-3 ਜਾਂ 0-2-0 ਰੁਪਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਕਵਾਟਰ, ਪਿੰਟ ਜਾਂ ਨਿਪ ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰਿਟੇਲਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਹਰੇਕ ਖਾਲੀ ਕਵਾਟਰ, ਪਿੰਟ ਜਾਂ ਨਿਪ ਲਈ 0-1-0 ਰੀ, ਰੀ 0-0-9 ਜਾਂ 0-0-6 ਰੀ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਲਾਭ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਰਿਟੇਲਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਲਾਗਤ) ਨੂੰ 0-0-6 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਜਾਰੀ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਛੋਟੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਉਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰੇਗਾ, 0-0-3 ਰਿ ਜਾਂ 0-0-1 ਪ੍ਰਤੀ ਕਵਾਟਰ, ਪਿੰਟ ਜਾਂ ਨਿਪ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਸਪਿਰਿਟ ਦੀ ਜਾਰੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਨਾਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਸੰਮਿਲਿਤ ਕੀਮਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਭਾਵੇਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਪਰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ "ਅਖੌਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ" (ਭਾਵ, ਬੋਤਲਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1940 ਤੋਂ 1944 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ 1941 ਅਤੇ 1944 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਲ 1940, 1942 ਅਤੇ 1943 ਵਿੱਚ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਜੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਫਰਵਰੀ 1943 ਵਿੱਚ, ਵਿਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲਾਹੌਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨੀਆਂ ਸਨ।

ਨਵੀਂ ਕੰਪਨੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਲੈਂਦੀ ਰਹੀ। ਕੰਪਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੀ। ਮਾਰਚ 1944 ਵਿੱਚ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ:-

"(1) ਜਿੱਥੇ ਨਵੇਂ ਸਾਲ 1944-45 ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਮਿਆਦ 1943-44 ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਤੋਂ ਸਪਿਰਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(2) ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਉੱਦਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। 1944-45 ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਆਰਟ, ਪਿੰਟ ਅਤੇ ਨਿਪਸ ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 3 ਰੁਪਏ, 2 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 1-8-0 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਰਜਨ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗੇ। ਵਾਪਸ ਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਜਾ ਰਹੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਨਕਦ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੀਆਂ

ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਸੀ ਜੋ ਪੁਰਾਣੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫਰਵਰੀ 1944 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ: - * * *

ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ 1944-45 ਵਿਚ 1943-44 ਵਿਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਡਿਸਟਿਲਰਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਕਵਾਟਰ, ਪਿੰਟ ਅਤੇ ਨਿਪ ਬੋਤਲਾਂ ਲਈ 3 ਰੁਪਏ, 2 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 1-8-0 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਰਜਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਬੋਤਲਾਂ ਅਤੇ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬੋਤਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ।

15 ਮਾਰਚ 1945 ਨੂੰ ਸ਼ਾਹਪੁਰ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1945 ਤੱਕ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਅਦਾ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ।

ਫਰਵਰੀ 1945 ਵਿੱਚ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ "ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਅਤੇ 8 ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਨ:-

"6. ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਬਰਾਬਰ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕਾਂਗੜਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪ੍ਰੈਲ, 1945 ਦਾ ਮਹੀਨਾ, ਨਵੇਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਨ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਵਾਲੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗਿਣਤੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।"

"8. ਖਾਲੀ ਆਬਕਾਰੀ ਬੋਤਲਾਂ ਲਈ ਖਰੀਦ-ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1940 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ 1945-46 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਰਿਟੇਲਰ ਖਾਲੀ ਆਬਕਾਰੀ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਸਿਵਾਏ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਪਲਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖਪਤਕਾਰ ਸ਼ਰਾਬ ਲਈ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਕੰਟੇਨਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 0-5-6 ਰੁਪਏ, 0-2-6 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 0-2-3 ਰੁਪਏ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ। ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ ਹਰ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗਿਣਤੀ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਕੀਮਤਾਂ 0-6-0 ਰੁਪਏ, 0-3-3 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 0-2-6 ਰੁਪਏ ਹਨ ਹਰ ਖਾਲੀ ਕਵਾਟਰ, ਪਿੰਟ ਜਾਂ ਨਿਪ ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਪਰਿਸਰ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਸਿਕ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਤਲਬੰਦ ਸਪਿਰਿਟ ਦਾ ਸਟਾਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੋਤਲ ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ

ਭੇਜੇਗਾ। ਆਦੇਸ਼ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਲਈ ਖਰੀਦ-ਵਾਪਸੀ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।

ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ।" 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1940 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਾਲੇ ਬੋਤਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ-ਵਾਪਸੀ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

ਇਹ ਪ੍ਰਥਾ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਚ, 1948 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਨਾ 5 (ਪੈਰਾ 8) 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੂਰਵ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਜੋ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਕੇਸ ਦੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 5 'ਤੇ ਇਸ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਨ:-

ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ। ਬਲਾਰਸ
ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ।
ਖਾਤਾ ਸਾਲ।

1945.	77,699 ਰੁਪਏ.	Rs 12,083.	65,616/ _
1946.	1,01,534.	35,284.	66,250/ _
1947.	64,874/ _.	11,595.	53,279/ _

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਲਗਭਗ 31 ਫੀਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਰਿਫੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ

ਆਮਦਨ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:-

ਜੇਕਰ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 'ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ' ਸਨ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ:-

"ਕੀ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਸੀ?"

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੈ:-

"ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਉਗਰਾਹੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਵਪਾਰਕ-ਰਸੀਦਾਂ। ਕੰਪਨੀ?"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸਾਂਗਾ: -

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਵਸੂਲੀ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਸੀ?"

ਆਪਣੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ-

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਜਮ੍ਹਾਂ ਪਏ ਫੰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਟਾਕ-ਇਨ-ਟ੍ਰੇਡ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਬੋਤਲਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ-

"ਜੇਕਰ ਫਿਰ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਜੇ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਖਾਲੀ 'ਖਰੀਦ-ਵਾਪਸੀ' ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਬੋਤਲਾਂ'।"

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮਾਂ ਜੋ ਕਿ 1945 ਤੋਂ 1947 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟਾਂ ਦੇ ਵਾਪਸ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਕਾਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਰਸੀਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਸੀ। ਸਾਲ 1940 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਾਲ 1944 ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਨੇ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਪਸੀ ਯੋਗ ਸਨ। ਮਾਰਚ, 1944 ਵਿੱਚ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ। 3, ਰੁ. 2 ਰੁ ਅਤੇ 1-8-0 ਰੁ. ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕੁਆਰਟ, ਪਿੰਟ ਅਤੇ ਨਿਪਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਦਰਜਨ, ਜੋ ਕਿ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜੋ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ

ਪੂਰਵ-ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜੇ ਕਿ ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਪਾਤ। ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਝ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਮ ਹੋਵੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਸੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬੋਤਲਾਂ ਲਿਆਉਣ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਣ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੋਰਲੇ (ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ ਟੈਰੇਸ) ਬਨਾਮ ਟੈਟਰਸਲ, (1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਸੀਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ-ਰਸੀਦ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਜੋ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਗਾਹਕਾਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਮਵਾਰ ਹਫ਼ਤੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੇਸਟ. ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 1922 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਤਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੇ ਲਾਵਾਰਿਸ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 1935 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਇਹ ਰਕਮ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਲੂ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਾਵਾਰਿਸ ਬਕਾਇਆ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਪਾਰ-ਰਸੀਦਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਫਰਮ ਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਫ਼ਾ 306 'ਤੇ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਰੋਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਇਹ ਪੈਸਾ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੋਲਚਾਲ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਸਰਸ ਟੈਟਰਸਲ ਦਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਗਾਹਕਾਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਸੀ। ਇਹ ਗਾਹਕਾਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਹਕ ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਪਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਾਹਕਾਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਖੋਜ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ- ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

"...ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਬੋਤਲਬੰਦ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।"

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਬੋਤਲਾਂ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਵਸੂਲ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਰ ਨੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਦੋ ਰਕਮਾਂ, ਭਾਵ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ

ਮਾਲ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਸਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਭਾਗ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੇ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰਕਮ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨੀ ਸੀ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਬੋਤਲ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਤੇ ਬੋਤਲ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਬੋਤਲ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੀ ਹੁੰਦੀ, ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 3 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਰਜਨ ਸੀ ਅਤੇ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ 3 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 3 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਰਜਨ ਹੋਰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 6 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਰਜਨ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਨ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਵਿਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ 6 ਰੁਪਏ ਵਾਪਸ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਮੈਂ 95 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਸ ਕੇ.ਐਮ.ਐਸ. ਲਕਸ਼ਮਣੀਅਰ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਟੈਕਸ, ਮਦਰਾਸ (1) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਧਾਗੇ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਏਜੰਟ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸਪਰਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਗੇ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਅਗਾਊਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਮ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਐਡਜਸਟ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ. ਇਹ ਰਕਮਾਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 206 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਰਕੂਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹਨ। 5 ਮਈ 1944 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ

ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਸਨ ' ਕਰੰਟ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਖਾਤਾ' ਅਤੇ ਇੱਕ 'ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਗਾ ਖਾਤਾ'। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਉਦੋਂ ਅਤੇ ਉੱਥੇ" ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗੱਠਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਵਿੱਚ ਧਾਗੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੂਰਾ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਸਿਰਫ ਕੀਮਤ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗੱਠਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। 5 ਦਸੰਬਰ 1944 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਦੂਜੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ, ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ 14 ਫਰਵਰੀ 1945 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਰਾਹੀਂ ਰਵਾਨਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਹੁਣ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ ਦੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਚਿਤ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨੇ ਸਨ। 'ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ' ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸੈਂਦੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਆਖਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਨਿਯਮ 2-ਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਧਾਰ ਲਈ ਪੈਸੇ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ 5 ਮਈ ਤੋਂ, 1944 ਤੋਂ 14 ਫਰਵਰੀ, 1945, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਪਾਰਕ- ਰਸੀਦਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ: 2-ਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਪੰਨਾ 211 'ਤੇ, ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ:-

“ਹੁਣ 5 ਮਈ 1944 ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ

14 ਫਰਵਰੀ 1945 ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਪਾਰ-ਰਸੀਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ 'ਕੰਟਰੈਕਟ ਨੰਬਰ' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਗ੍ਰਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝੌਤਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਪਸੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 2A ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਧਾਰ ਪੈਸੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ."

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਰਸੀਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਪਾਰਕ ਸੀ- ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ।

ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਇਹ ਉਹ ਰਕਮ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਪਾਰ-ਰਸੀਦਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. 1,000

ਫਲਸ਼ੈ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਾਮ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Shanky Garg Translator